

ingediend op **1292** (2021-2022) – Nr. 3
20 juni 2022 (2021-2022)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu,
Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie
uitgebracht door Freya Perdaens en Mieke Schauvliege

over het ontwerp van decreet

tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering,
het Veldwetboek van 7 oktober 1886,
het Bosdecreet van 13 juni 1990,
het decreet van 21 oktober 1997
betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu
en het decreet van 21 december 2001
houdende bepalingen tot begeleiding
van de begroting 2002,
wat betreft het beschermen van de bossen
en het natuurbeheer van openbare terreinen

Documenten in het dossier:
1292 (2021-2022) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2: Amendement

Samenstelling van de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie:

Voorzitter: Gwenny De Vroe.

Vaste leden:

Piet De Bruyn, Inez De Coninck, Andries Gryffroy, Freya Perdaens, Wilfried Vandaele;
Bart Claes, Leo Pieters, Sam Van Rooy;
Stijn De Roo, Tinne Rombouts;
Steven Coenegrachts, Gwenny De Vroe;
Staf Aerts, Mieke Schauvliege;
Bruno Tobback.

Plaatsvervangers:

Annick De Ridder, Marius Meremans, Joris Nachtergaele, Axel Ronse, Nadia Sminate;
Carmen Ryheul, Stefaan Sintobin, Wim Verheyden;
Robrecht Bothuyne, Brecht Warnez;
Bart Tommelein, Bart Van Hulle;
Johan Danen, Chris Steenwegen;
Hannes Anaf.

Toegevoegde leden:

Jos D'Haese.

INHOUD

1.	Toelichting	4
1.1.	Verduidelijken afstandsregels bij bosaanleg in het agrarisch gebied....	4
1.2.	Wijzigen boscompensatie	4
1.3.	Beheer openbare terreinen	5
1.4.	Vuur maken of roken in natuur	6
1.5.	Versterking strafrechtelijke bescherming bossen	6
2.	Bespreking.....	6
2.1.	Tussenkomsst van Wilfried Vandaele.....	6
2.2.	Tussenkomsst van Mieke Schauvliege	6
2.3.	Tussenkomsst van Bruno Tobback	7
2.4.	Tussenkomsst van Tinne Rombouts	8
2.5.	Tussenkomsst van Leo Pieters.....	9
2.6.	Tweede tussenkomsst van Wilfried Vandaele.....	9
2.7.	Tweede tussenkomsst van Mieke Schauvliege	9
2.8.	Tweede tussenkomsst van Bruno Tobback	10
2.9.	Tussenkomsst van Gwenny De Vroe.....	10
2.10.	Repliek van minister Zuhail Demir.....	10
3.	Stemming	11

Bijlage: zie [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be

Op dinsdag 14 juni 2022 werd in de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Energie het ontwerp van decreet tot wijziging van het Wetboek van Strafvordering, het Veldwetboek van 7 oktober 1886, het Bosdecreet van 13 juni 1990, het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu en het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002, wat betreft het beschermen van de bossen en het natuurbeheer van openbare terreinen besproken (*Parl.St.* VI.Parl. 2021-22, nr. 1292/1).

Minister *Zuhal Demir* maakte voor haar toelichting gebruik van een presentatie die terug te vinden is op de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

1. Toelichting

Minister *Zuhal Demir* licht het ontwerp van decreet toe, dat een aantal wijzigingen doorvoert in het Bosdecreet, het Natuurdecreet en het Veldwetboek.

1.1. Verduidelijken afstandsregels bij bosaanleg in het agrarisch gebied

Ten eerste worden met het ontwerp de afstandsregels voor bosaanleg in agrarisch gebied verduidelijkt. Verduidelijken dat bosrandontwikkeling mogelijk is, verhoogt het ruimtelijk rendement voor bosuitbreiding. Het Veldwetboek legt momenteel een afstandsregel op van zes meter voor bosaanplanting met de grens van percelen in het agrarisch gebied. De argumentatie destijds was de hinder die bossen zouden veroorzaken voor de landbouw. Het spreekt voor zich dat die enge opdeling tussen landbouw en natuur niet meer opgaat. In functie van onder meer de biodiversiteit kunnen beide naast elkaar bestaan en ook op elkaar inwerken, zonder dat daarbij noodzakelijk negatieve effecten worden veroorzaakt. De voorgestelde wijziging verduidelijkt dat in de zesmeterzone wel bosrandontwikkeling mogelijk is. Dat is belangrijk, want bosranden met veel structuur zijn zeer zeldzaam in Vlaanderen. Meestal is de grens tussen bos en akker zeer scherp. Inzetten op structuurrijke en ecologisch goede bosranden draagt ook bij tot meer variatie, meer diversiteit en meer soortenrijkdom. Met dit voorstel wordt de grootste hinder door te dicht staande hoogstammige bomen beperkt, maar biedt de bosrand wel ecologische en landschappelijke meerwaarde. Bovendien zorgt dit voor een optimaal gebruik van de open ruimte.

1.2. Wijzigen boscompensatie

Ten tweede is het belangrijk om de bescherming van bestaande bossen niet uit het oog te verliezen. De Vlaamse Regering heeft de ambitie om tijdens deze legislatuur zeker geen verdere achterstand op te bouwen inzake compensaties. De minister wil dan ook elke ontbossing die moet worden gecompenseerd, daadwerkelijk compenseren op het terrein. Ze verwijst naar het historisch passief van 1500 hectare dat nog dateert van voor haar periode. Een aantal wijzigingen in het mechanisme moeten leiden tot een snellere realisatie van de boscompensatie, onder meer door het responsabiliseren van de vergunningverleners.

Dit ontwerp van decreet bevat op dit vlak een aantal wijzigingen. Ontbossing van openbaar bos wordt steeds in natura gecompenseerd. Tussen 2014 en 2020 was gemiddeld een derde van de oppervlakte vergunde ontbossing voor openbaar bos. Dit moet met de nieuwe regeling in natura worden gecompenseerd. Ontbossing van privébos wordt financieel of in natura gecompenseerd. De vergunningverlenende overheid kan er ook voor kiezen om zelf in te staan voor de boscompensatie, in lijn met de lokale visie op natuur. Daardoor kunnen op goed doordachte plaatsen ontbossingen gebeuren, in lijn met maatschappelijke en ecologische doelstellingen. De vergunningverlener kan dan ook zelf de bosbehoudsbijdrage vastleggen. Betalingen

van de financiële boscompensatie lopen in dat geval rechtstreeks naar de vergunningverlener. Grote ontbossingen van meer dan 10 hectare hebben een grote impact. Om ervoor te zorgen dat dit niet wordt gecompenseerd in kleine verspreide snippers, wordt de bepaling ingevoerd dat de compensatie in een aaneengesloten geheel van minstens 10 hectare of aansluitend op een bestaand bos van 5 hectare moet gebeuren. Zo kan de natuur- en bosstructuur in het landschap worden versterkt. In samenhang daarmee moeten er ook aanpassingen gebeuren aan het uitvoeringsbesluit om tot een efficiëntere compensatie te komen. Er komt een rapporteringsmechanisme, zodat op ieder niveau publiek wordt gemaakt wat de stand van zaken is qua compensaties. Zo kan iedereen nagaan of de nodige compensaties worden gerealiseerd en waar vertragingen optreden. De bosbehoudsbijdrage wordt opgetrokken tot 5,6 euro per vierkante meter om tot een marktconforme prijs voor grondverwervingen te komen. De termijn om de compensatie te realiseren bedraagt drie jaar, maar kan mits motivering worden verlengd tot vijf jaar.

1.3. Beheer openbare terreinen

Ten derde wordt een duidelijk kader geschapen voor het beheer van openbare natuurterreinen die geen eigendom of niet in volledig beheer zijn van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB): terreinen in eigendom van lokale besturen, steden en gemeenten, de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn, provinciebesturen enzovoort. De voorgestelde wijziging geeft een bestuur meer beslissingsruimte en -mogelijkheden om de beste partner voor het beheer van zijn natuurterreinen te kiezen. Het partnerschap tussen de Vlaamse overheid en de besturen wordt omgevormd naar een actievere bewuste samenwerking. Momenteel heeft het ANB volgens het Bosdecreet de opdracht om in te staan voor het technische beheer van alle openbare bossen. Er wordt echter niet verduidelijkt wat precies onder die technische aspecten valt. In de loop der jaren zijn er zo verschillen ontstaan in de uitvoering ervan, naargelang de lokale afspraken, specifieke kenmerken van de gebieden enzovoort. Het beheer van openbare bossen is dus versnipperd. In het belang van een transparante werking van het agentschap en als antwoord op de veranderde wetgeving inzake geïntegreerd natuurbeheer en de eraan gekoppelde subsidiemogelijkheden, is het nodig een vaste lijn in dit proces te brengen. Die eenheid maakt dat het natuurbeheer doelgerichter en effectiever kan worden georganiseerd. De opvolging van de beheerwerken kan zo ook beter worden georganiseerd en gemonitord.

Een lokaal bestuur krijgt meer beslissingsruimte om de beste partner voor natuurbeheer te kiezen. De keuze voor het ANB wordt zo omgevormd naar een actievere bewuste samenwerking. Hiermee krijgen lokale besturen ook een nieuwe stimulans om bij te dragen aan de doelstelling om het areaal onder effectief natuurbeheer op te krikken met 20.000 hectare. De dienstverlening door het ANB wordt beperkt tot die gebieden waar er nog geen goedgekeurd natuurbeheerplan is, maar waar de intentie tot opmaak van een natuurbeheerplan gekend en formeel bevestigd is door het betrokken openbaar bestuur. Zo wil de regering de drempel verlagen voor lokale besturen om een natuurbeheerplan op te maken. De betrokken besturen zullen door de nieuwe regeling tijdens het instaproces kunnen rekenen op ondersteuning door het ANB. Zodra het natuurbeheerplan is goedgekeurd, heeft het bestuur recht op beheersubsidies en stopt de technische ondersteuning door het agentschap, tenzij het openbaar bestuur zou kiezen voor een volledige overdracht van het beheer van het terrein naar het ANB. In dat geval wordt het bestuur geheel ontzorgd, aangezien het ANB het beheer overneemt, maar dan verliest het bestuur ook het recht op de subsidies. Natuur en Bos kan de opmaak van een natuurbeheerplan mee begeleiden en ondersteuning aanbieden door voorbeeldbestekken, het bijwonen van stuurgroepen en adviesverlening over voorlopige beheermaatregelen.

1.4. Vuur maken of roken in natuurgebieden

Ten vierde, gelet op het toenemende risico op langdurige droogteperiodes, dringt zich een rechtsgrond op om het maken van vuur en het roken in natuurgebieden te regelen. Vuur maken en roken worden verboden voor de terreinen waarvoor een natuurbeheerplan is opgesteld en goedgekeurd, behalve voor de situaties bepaald in het natuurbeheerplan of in een toegankelijkheidsregeling. Dit maakt het mogelijk om kampvuurplekken aan te duiden, bijvoorbeeld in buurt van jeugdkampeerplaatsen of in zogenaamde bivakzones. De Vlaamse Regering krijgt tegelijk de mogelijkheid om nadere regels uit te vaardigen om in geval van droogteperiodes een meer algemene regeling te treffen in functie van de droogtegevoeligheid van de vegetatie. Dan heeft die regeling voorrang op de bepalingen in de toegankelijkheidsregeling.

1.5. Versterking strafrechtelijke bescherming bossen

Ten vijfde wordt de strafrechtelijke bescherming van de bossen versterkt. Dit voorstel is gesuggereerd door de parketten tijdens het structureel overleg tussen hen en de inspectiediensten. Artikel 138, 2°, van het Wetboek van Strafvordering wees al in 1936 de politierechter aan als bevoegd rechter voor misdrijven die in het Boswetboek worden omschreven, terwijl het overige waarop het decreet algemene bepalingen milieubeleid van 1995 (DABM) van toepassing is tot de bevoegdheid van de correctionele rechtbank behoort. Dat is niet consistent en geeft aanleiding tot misverstanden en onontvankelijke dagvaardingen. Door artikel 138, 2°, voor het Vlaamse Gewest op te heffen, komen de misdrijven omschreven in het Bosdecreet op basis van de normale bevoegdheidstoewijzing onder de bevoegdheid van de correctionele rechter.

2. Bespreking

2.1. Tussenkost van Wilfried Vandaele

Wilfried Vandaele wijst op de ambitieuze doelstelling die deze regering heeft ingeschreven in het regeerakkoord: 10.000 hectare bos erbij tegen 2030, waarvan 4000 hectare in deze legislatuur. Toch wordt er nog veel gekapt. Ook verloopt de compensatie vaak moeizaam. De spreker wijst erop dat de regeling ter bescherming van zonevreemde waardevolle bossen in het openbaar onderzoek is gesneuveld. Hij is blij dat wordt geprobeerd om hier en daar te remediëren. De hindernissen om te compenseren zijn bekend. Zelf is hij altijd wat bedeesd als het erover gaat de lokale overheden een grotere rol te geven, maar hier is de bevoegdheid die ze krijgen complementair. Vlaanderen bepaalt wel de sokkel, maar de lokale overheden kunnen iets meer doen. Ze krijgen ook zelf de middelen en kunnen zelf de bebossing uitvoeren. Als dat werkt, dan is dat waarschijnlijk een stap vooruit. Ook kan het strafrechtelijke een extra bescherming bieden. De spreker hoopt dus dat dit een stapje vooruit betekent inzake een thema dat iedereen ter harte gaat en dat zeker ook in het regeerakkoord een belangrijke plaats inneemt.

2.2. Tussenkost van Mieke Schauvliege

Mieke Schauvliege stelt in naam van de Groenfractie het volmondig eens te zijn met het bijstellen van een aantal keuzes in dit ontwerp van decreet. De doelstelling van dit ontwerp is het beter beschermen van bossen en het verbeteren en meer mogelijk maken van bosuitbreiding. Haar fractie staat daar volledig achter. Goede elementen zijn bijvoorbeeld de verplichting om openbaar bos in natura te compenseren, net als de mogelijkheid voor lokale besturen en andere openbare besturen om zelf te compenseren en zelf een compensatiebedrag in te stellen, zodat ze meer bewegingsvrijheid hebben om ervoor te zorgen dat het bos op hun grondgebied blijft. De fractie is het helemaal eens met het optrekken van de bosbehoudsbijdrage naar 5,6 euro per vierkante meter. Ze vindt het ook zeer goed dat er een

advies door het ANB in de vergunningsprocedure bij bosaanleg wordt opgelegd in agrarische gebieden.

Toch ontbreken er nog een aantal elementen in deze regeling, vindt Mieke Schauvliege. De vraag is of de aanpassingen effect zullen hebben en zullen leiden tot vlotter bebossen en het behoud van bos. Zo mist ze voorstellen tot wijziging van de Pachtwet. Ook worden de bestaande vergunningsobstakels voor bosuitbreiding eigenlijk niet weggenomen. De spreker ziet niet echt een link tussen de bosbehoudsbijdrage en de grondprijs. Ze vreest ook dat de boswetgeving er door dit continue aanbouwen niet eenvoudiger op wordt. Het valt nog te bezien of dit heel veel impact zal hebben. Er wordt nog heel veel waardevol bos ontbost. De grootste zorg van de Groenfractie is dat daar niet echt heel veel aan wordt gedaan. Een grondige analyse van de ontbossingsvergunningen tussen 2000 en 2020 leert dat het ANB bijna altijd een positief advies geeft. Er wordt dan steeds tegengeworpen dat het de vergunningverlener is die zelf moet beslissen of hij akkoord gaat met die ontbossing en dat het agentschap alleen maar de compensatieregeling controleert, maar voor de lokale besturen en de vergunningverlener is dat ANB-advies wel zeer richtinggevend. Als het ANB alleen maar de compensatieregeling controleert en dus alleen bekijkt of er juist is vermenigvuldigd, dan houdt dat advies nauwelijks steek, aldus de spreker.

Wil men waardevol bos behouden, dan moet er meer worden gedaan dan rekenen. Dan moet echt worden nagegaan of de natuurkwaliteiten in dat bos niet te waardevol zijn om er de hakbijl in te zetten. Een element dat kan voorkomen dat er onoordeelkundig wordt ontbost, is het ook in woon- en industriegebied invoeren van de ontheffingsplicht verleend door het ANB. Daardoor moet het agentschap in zijn advies wel degelijk die afweging qua natuurwaarden op een goede manier maken. Als het agentschap dan toelating tot ontheffing geeft, dan zou dat duidelijk betekenen dat de natuurwaarden niet zo hoog zijn, dat er minder natuurschade is. Dat advies moet dus grondiger. Om dat te bewerkstelligen, heeft de Groenfractie een amendement (*Parl.St.* VI.Parl. 2021-22, nr. 1292/2) ingediend bij dit ontwerp van decreet. Jaarlijks wordt er immers 200 hectare ontbost met vergunning. Het is de bedoeling dergelijke cijfers te vermijden door in de wetgeving in te schrijven dat die afweging ook in woon- en industriegebied moet worden gemaakt. Een toelating voor ontbossing zou dan betekenen dat de afweging grondig is gebeurd.

2.3. Tussenkoms van Bruno Tobback

Bruno Tobback vindt dat het ontwerp een aantal dingen in goede zin regelt. Het punt over de bevoegdheid van de correctionele rechtbank is een stap vooruit. Dat er geen vuur mag worden gemaakt in natuur- en bosgebieden, is vrij vanzelfsprekend. Het is zeer bizar dat dat nog niet in decreten stond, gezien alles wat men de voorbije jaren heeft meegemaakt. Het ontwerp bevat dus logische aanpassingen en stapjes vooruit. Het regeerakkoord bevat echter forse ambities inzake bosbehoud en bosuitbreiding. Ondertussen is men al drie jaar verder in de legislatuur en zijn de instrumenten en de resultaten tot nu toe jammer genoeg maar mager in vergelijking met die grote ambities. Men heeft niet bijzonder veel tijd meer om die ambities nog waar te maken, en de uitvoering van de meeste taken die de Vlaamse Regering heeft en die ze zich trouwens zelf heeft opgelegd, verloopt al niet geweldig goed.

De spreker vindt de aanpassing van de regels inzake boscompensatie niet bepaald heel fundamenteel. Ze zijn niet van dien aard dat ze tot veel vooruitgang zullen leiden. Ook indien het ontwerp wordt goedgekeurd, zal het nog altijd zo zijn dat boscompensatie betalen eenvoudiger is dan compensatie in natura uitvoeren. De bedragen van die compensatie blijven veel te laag om echt effect te hebben en die compensatie kwalitatief uit te voeren. Ofwel verhoogt men dat bedrag dus

fundamenteel in het ontwerp of de uitvoering, ofwel zal men opnieuw vaststellen dat het niet werkt en zal men blijven aanmodderen.

Het amendement van Mieke Schauvliege komt volgens hem tegemoet aan een opmerking die Vooruit ook had. Er wordt inderdaad zeer veel verantwoordelijkheid bij de vergunnende lokale besturen gelegd. Er wordt nu zelfs heel duidelijk gezegd dat er sancties zijn indien ze ingaan tegen een negatief advies van het ANB. Dat klinkt heel stoer, maar de pijnlijke realiteit is dat het ANB veel te vaak een positief advies geeft dat ten gronde nergens op slaat en haaks staat op de doelstellingen van de Vlaamse Regering. Het is duidelijk dat de criteria die het ANB gebruikt om advies te verlenen, veel te soepel zijn als het de ambitie is om waardevolle bossen te bewaren. Als er al een advies komt, is dat ook veel te vaak gemakshalve een positief advies dat op geen enkele manier te verantwoorden valt. In dat licht is het nogal zuur dat naar de lokale besturen wordt verwezen. De Vlaamse Regering doet dat heel gemakkelijk, terwijl men in dit soort dossiers keer op keer moet vaststellen dat het de Vlaamse administratie zelf is die haar job op zo'n manier doet dat dat veeleer voor meer dan voor minder ontbossing zorgt. De spreker wijst de heer Vandaele er nogmaals op dat dat haaks staat op het regeerakkoord dat hij heeft geschreven.

De Vooruitfractie zal het amendement van Groen dus steunen. Bruno Tobback heeft er zwaar over getwijfeld om tegen het ontwerp te stemmen, omdat het symbolisch belangrijk is om de boodschap te geven dat men er zo echt niet komt, tenzij de meerderheid het amendement toch zou steunen. Omdat er echter toch een paar goede dingen in staan, zal hij zich in het beste geval onthouden.

2.4. Tussenkost van Tinne Rombouts

Tinne Rombouts vindt het feit dat openbare besturen in de toekomst bos in natura moeten compenseren, een stap voorwaarts. De compensatiemogelijkheden worden versneld. Ook krijgt de vergunningverlenende overheid een aantal instrumenten in handen om die compensatie waar te maken. Hopelijk kunnen die elementen een positieve bijdrage leveren. De compensatie moet echter kwaliteitsvol zijn. Toen Vlaanderen volledig verantwoordelijk was voor die compensatie, had het de kans om te kijken naar grotere gebieden en de manier waarop dit ruimtelijk kan worden ingepast. Op het moment dat elke gemeente ter zake ook een verantwoordelijkheid krijgt, is er het risico dat dit veeleer kleinere bossnippers worden. De minister wees er al op dat de compensatie aaneengesloten moet zijn als het gaat over meer dan 10 hectare, maar er moet ook oog zijn voor kleinere bossen, vindt de spreker. De boskwaliteit moet worden vooropgesteld. Het is dus interessant om in te zetten op aaneengesloten grotere gehelen. Het is ook interessant om bijvoorbeeld in eerste instantie in te zetten op het realiseren van de instandhoudingsdoelstellingen. Dit alles past dus eigenlijk in een ruimtelijk proces. Aan de Vlaamse Regering is de taak gedelegeerd om richtlijnen mee te geven. De cd&v-fractie hoopt dat ook deze elementen van de inpasbaarheid in een ruimtelijk proces en het prioritair aandacht hebben voor de instandhoudingsdoelstellingen en grotere aaneengesloten gehelen zullen worden meegenomen door de Vlaamse Regering.

Een ander element zijn de afstandsregels. Er was onduidelijkheid over de bosrandontwikkeling. Het is belangrijk dat daar klaarheid over is, aldus Tinne Rombouts. Mantel- en zoomvegetatie kunnen inderdaad een belangrijke bijdrage leveren. Ze wijst erop dat de Raad van State wel vroeg wat daaronder moet worden verstaan en hoe dat moet worden beheerd, maar meent dat het ontwerp van decreet ondertussen een sluitend antwoord geeft: hakhoutbeheer is belangrijk en er mogen geen negatieve effecten zijn op naastliggende percelen. Op die manier kunnen de bosrandontwikkeling, de mantel- en zoomvegetatie wel een bijdrage leveren voor de biodiversiteit van bossen.

Bruno Tobback leek wat verwonderd dat kampvuren nog niet verboden waren, maar Tinne Rombouts wijst erop dat het duidelijk is dat zomaar een vuurtje stoken in een bos niet mogelijk is. Wel gaf de minister aan dat er een uitzondering kan zijn, dat in de natuurbeheerplannen veilig ingerichte kampvuurplaatsen kunnen worden aangeduid. De spreker denkt dat iedereen het erover eens is dat zoiets mogelijk moet blijven. Ze maakt zich echter zorgen over mogelijke kampplaatsen in bossen, gebieden of domeinen waar er nog geen natuurbeheerplan is. Daar kunnen er wel goed uitgeruste kampvuurplaatsen zijn, maar als de eigenaar nog geen bosbeheerplan opmaakte, zou dat betekenen dat verenigingen die daar op kamp gaan, er de komende jaren toch geen kampvuur meer mogen inrichten. Heeft de minister er een zicht op waar dat het geval zou zijn? Welke initiatieven zal ze nemen om die eigenaars aan te zetten tot het opmaken van een natuurbeheerplan en het daarin mee opnemen van kampvuurplaatsen?

2.5. Tussenkost van Leo Pieters

Leo Pieters stelt dat er ongetwijfeld mooie dingen in het ontwerp staan. Dat van de correctionele rechtbank is een zeer goede zaak. In de adviezen over het ontwerp worden er echter enkele zaken aangehaald. Waar kunnen gemeenten als vergunningverlener grond kopen voor 5,6 euro per vierkante meter? Ze hebben het waarschijnlijk sowieso al moeilijk om grond te vinden, en zullen aardig er wat geld bovenop moeten leggen om dat voor elkaar te krijgen.

Het is waarschijnlijk dat de minister de verantwoordelijkheid grotendeels bij de gemeenten legt omdat ze haar belofte van het begin van de legislatuur niet kan nakomen, aldus de spreker. Nu kan ze de gemeenten dus met de vinger wijzen. Zo ontloopt ze zeer gemakkelijk haar verantwoordelijkheid.

2.6. Tweede tussenkost van Wilfried Vandaele

Wilfried Vandaele ontwaart enige inconsistentie tussen het verhaal van de heer Tobback en dat van mevrouw Schauvliege. Enerzijds wordt gezegd dat het ANB veel te veel positieve adviezen geeft qua boskap. Anderzijds vraagt Groen via haar amendement aan het ANB om ook voor woon- en industriegebieden een ontheffingsbesluit te nemen, hoewel haar vertrouwen in die administratie erg klein is.

2.7. Tweede tussenkost van Mieke Schauvliege

Mieke Schauvliege repliceert dat haar vertrouwen in het ANB niet zo gering is, integendeel. Als het gaat over de inschatting van de natuurkwaliteiten in bos, is dat vertrouwen relatief groot. Alleen heeft ze begrepen dat het bij de adviezen van het agentschap voor woon- en industriegebied louter over een administratieve controle gaat: werd de compensatieregeling correct toegepast? De waardevolle bossen die nu per toeval in industrie- en woongebied liggen, verdienen een betere beoordeling. Als men eigenaars verplicht om een ontheffing aan te vragen bij het ANB, dan moet het ANB die advisering grondiger doen. Dan zal het ook op het terrein gaan. Dan zullen zij die natuurwaarden veel beter inschatten, want dan zijn zij de verantwoordelijken die aangeven of het kan of niet. Dat is de geest van het voorstel dat op tafel ligt. De mensen van het ANB weten heel goed waarmee ze bezig zijn, alleen hebben ze te weinig mensen om alles grondig te doen en is de afspraak ooit eens gemaakt dat ze dat alleen maar administratief moeten afhandelen, wat dom is. Het gevolg is dat negen op de tien adviezen van het ANB positief zijn. Dat is geen kwalitatieve beoordeling: vandaar het voorstel van Groen.

2.8. Tweede tussenkomst van Bruno Tobback

Bruno Tobback sluit zich aan bij de zeer correcte uitleg van mevrouw Schauvliege. Hij voelt mee met de heer Vandaele: hij weet dat die beter wil, maar dat het niet kan. Het siert hem niet, maar het is begrijpelijk dat hij zich verliest in wanhoopspogingen om toch nog wat punten te scoren.

2.9. Tussenkomst van Gwenny De Vroe

In naam van de Open Vld-fractie stelt *Gwenny De Vroe* heel tevreden te zijn met dit ontwerp van decreet. In het Vlaamse regeerakkoord heeft men zich inderdaad heel ambitieus getoond: 10.000 hectare bosuitbreiding tegen 2030 en 4000 hectare tegen eind 2024. Dat is een doelstelling die moet worden gehaald. Er ligt dus heel wat druk op de schouders van de minister. De bosteller geeft op dit moment aan dat er van die 4000 hectare al 651,60 hectare is. Er is nog tijd. Er zijn nu die wijzigingen. De fractie blijft erin geloven dat die ambitie zal worden gerealiseerd. Het voorliggende ontwerp geeft inderdaad heel wat tools om daarnaar te evolveren, wat een heel goede zaak is. Als er ontbossing wordt toegestaan, moet er natuurlijk altijd voor worden gezorgd dat die tijdig, snel en heel efficiënt wordt gecompenseerd. De spreker vindt dat er in de toekomst meer aandacht mag gaan naar de handhaving wat dat betreft. Dikwijls is die handhaving heel traag bij een ontbossing die legaal wordt toegestaan. Er wordt dan dikwijls spontane herbebossing opgelegd. Zo'n maatregel brengt geen extra wetgevend werk met zich mee, maar kan leiden tot spoedige herbebossingen. Ook moet er sterker worden gehandhaafd bij illegale ontbossingen, waarvan er recent nog wat pijnlijke voorbeelden waren.

De spreker vindt het goed dat er een kader is voor kampvuurplaatsen. Dat moet natuurlijk wel mogelijk blijven. Kan de minister nog iets meer zeggen over hoe men dat in de praktijk zal aanpakken?

Hoeveel extra hectaren compenserend bos verwacht de minister met deze maatregelen? Ze vermoedt dat er ter zake al berekeningen zijn geweest. Er zijn immers toch wel wat wijzigingen die een directe impact hebben wat dat betreft.

2.10. Repliek van minister Zuhail Demir

Minister *Zuhail Demir* vindt het belangrijk dat lokale besturen worden geresponsabiliseerd als ze een vergunning verlenen om aan boskap te doen. Dan moeten ze ook maar compenseren. Tot voor kort was het heel gemakkelijk: centen op de rekening en de Vlaamse overheid moest dat allemaal doen. De minister meent dat lokale besturen door deze regelgeving veel meer doordacht te werk zullen gaan, omdat ze met het verlenen van een kapvergunning nu ook zelf zullen moeten aanplanten.

Verder is ze het ermee eens dat het ANB misschien te veel positief adviseerde. Ze heeft dat als gemeenteraadslid ook gezien in diverse lokale dossiers. Ook op basis van die eigen ervaringen heeft ze aan het ANB gevraagd om zijn richtlijnen aan te passen, om wat kordater te adviseren. Die richtlijnen zijn nu strenger geworden. Ze zal opvolgen dat er in die zin wordt geadviseerd. Ze is het ook eens met wat *Gwenny De Vroe* zei over de handhaving.

De ontbossing in rode en paarse bestemmingen gebeurt voor een kleine bouwgrond door een omgevingsvergunning met een advies van het ANB. Een dergelijke ontheffing invoegen zou een dubbele aanvraag veroorzaken op de diverse bestuursniveaus. Dat is de zaak nodeloos complex maken.

De minister hoopt meer slagkracht te geven aan de lokale besturen door ze meer te responsabiliseren. Voor diegenen die een natuurbeheerplan maken, voorzien de bosgroepen in de nodige financiering en de nodige begeleiding.

De minister volgt de bosuitbreiding op de voet. Er was een taakverdeling afgesproken in het begin van de legislatuur. Iedereen die mee wou bebossen, mocht meedoen. Lokale besturen, private landeigenaars, natuurverenigingen en de Vlaamse overheid zouden elk hun deel doen. Wat die taakstelling betreft, zit de Vlaamse overheid aan 60 procent. Ze zit dus op koers voor hetgeen ze moet doen. Er zijn twee groepen die hun belofte niet nakomen. De lokale besturen hebben nog maar 10 procent gedaan van hetgeen ze moesten doen qua bebossing, de private landeigenaars 9,9 procent. Met die twee groepen kan veel worden gepraat, maar het moet natuurlijk ook van hun kant komen, aldus de minister. Ze roept de aanwezige burgemeesters nogmaals op om mee werk te maken van die bebossing. Lokale besturen zouden voor gemiddeld 2,5 hectare moeten zorgen, wat niet immens veel is. Uit een enquête blijkt ook dat acht op de tien Vlamingen meer bossen willen.

3. Stemming

Ter stemming gelegd wordt het amendement van de Groenfractie (*Parl.St.* VI.Parl. 2021-22, nr. 1292/2) verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Artikel 1 tot en met 15 en het decreet in zijn geheel worden aangenomen met 9 stemmen bij 4 onthoudingen.

Gwenny DE VROE,
voorzitter

Freya PERDAENS
Mieke SCHAUVLIEGE,
verslaggevers